

Poëziepakket 100 gedichten

Alicja Gescinska
 Allard Schröder
 Amber Vuylsteke (Warboek)
 Amina Belôrf
 André Sollie
 Anke Verschueren
 Ann Van Dessel
 Anne Louïse van den Dool
 Annelies Belemans
 Annie M.G. Schmidt
 Astrid Lampe
 Bart Chabot
 Bart Moeyaert
 Benzokarim
 Billie Vos
 Birgit Mijlemans
 Bob Vanden Broeck
 Brenda Heijnis
 Charlotte Van den Broeck
 Christophe Vekeman
 Daniel Billiet
 Dempsey Hendrickx
 Derek Otte
 Ellen Deckwitz
 Esohe Weyden

Esther Jansma
 Eva Gerlach
 Evangeline Agape
 Fleur Bourgonje
 Geert Buelens
 Gil vander Heyden
 Hannah Chris Lomans
 Hannah van Binsbergen
 Hans Andreus
 Hans Kuyper
 Herman Leenders
 Ine De Volder
 J.A. Deelder
 Jaap Robben
 Jan Ducheyne
 Jan Lauwereyns
 Jana Arns
 Johanna Kruit
 Johanna Pas
 Jonas Bruyneel
 Julian van Beers
 Kees van Domselaar
 Kira Wuck
 Koos Meinderts
 Kreek Daey Ouwens

Kurt De Boodt
Lans Stroeve
Lars van der Werf
Lévi Weemoedt
Lizismore
Lotte Dodion
Maaïke de Wolf
Marc Lonneville
Maud Vanhauwaert
Max Greyson
Max Temmerman
Michaël Vandebriel
Mireille Geus
Moya De Feyter
Mustafa Kör
Myriem El-Kaddouri
Nienke Berends
Paul Demets
Peter Verhelst
Ramsey Nasr
Reine De Pelseneer
Rhea Cecile
Rian Visser
Riet Wille
Robin Block

Rodaan Al Galidi
Roelof ter Napel
Ruth Lasters
Sasja Janssen
Shari Van Goethem
Sholez Rezazadeh
Siel Verhanneman
Simon van der Geest
Simone Atangana Bekono
Siska Goeminne
Smooj
Sofie Verdoodt
Stijn De Paepe
Stijn Vranken
Suzanne Weterings
Sylvie Marie
Sytse Jansma
Ted van Lieshout
Theo Olthuis
Tijl Nuyts
Tom Dinneweth
Tom Marien
Tonnus Oosterhoff
Toon Hermans
Zindzi Tillit Owusu

Donker licht

Altijd die aandacht
voor het licht
dat bevrijd wordt

Door de wonde heen
van de krakende barst
de bezongen scheur

Maar wat met het licht
dat opgesloten blijft
in jou in mij in alles?

Alicja Gescinska

Epigram IV

De mens is een dier
dat zijn best doet
geen beest te zijn.
U lukt dat wel,
het is de ander
die steeds faalt.

Allard Schröder

GOE BEZIG

Hoe hard ge ook denkt van nie

Ge zijt verdomme goe bezig

En nie zomaar goe

Fantastisch zelfs

Kijk naar uw vroeger en uw nu

Alles wa ge bereikt hebt

Dag per dag, jaar per jaar

Opgebouwd door gij

En gij alleen

Hebt het toch maar schoon

Allemaal zelf gedaan

Geluk zonder gaten

Graag zou ik
de flinterdunne binnenkant
van mijn oogleden
als de gonzende gloed
in de bijenkast van mijn longen
in mijn handen willen houden

niet langer grijpen in ijle lucht
maar heel het geluk
onder het visnet
van mijn vingers
vangen.

Amina Belórf

Boom

Een ruwe bast, mijn boom.
Hij houdt me vast
met al zijn armen.
Ik mag me aan hem warmen.
Mijn wang, zijn schors, mijn hand.
Wie heeft hem ooit geplant?
Een jongetje dat schaduw zocht,
een man werd van het wachten.
Zo waaien de gedachten
tot boven in mijn kruin.

Koelte in mijn tuin.

André Sollie

doe alsof je thuis bent

heb ik nooit begrepen

want thuis laat ik

doen alsof

juist integraal achterwege

Anke Verschueren

zwijg mij aan

leg het schreeuwen
van mijn handen stil, snijd mijn loop
de pas af. stol de stroom

breek door mijn denken
en mijn ijlen. leg traagkracht aan
in de dingen van de dagen

in de lege ruimte van atomen
adem in mij. overbodig mij

Ann Van Dessel

Spiegelbeeld

de laatste dagen brengen we door in het donker
het vinden van ons spiegelbeeld is de grootste opgave
we nemen onze toevlucht tot glanzende badkamertegels
het doortrekmechanisme van het toilet een drinkglas
dat ons gezicht vervormt

we verlangen naar een versie van onszelf met
minder dozen om ons heen en
minder vierkante meters om naar uit te kijken
we hebben ons nooit willen verplaatsen
in stilstand zat ons geluk

Anne Louise van den Dool

Kijk naar de mensen
alsof het gedichten zijn
In de details lees je
een kwetsbaar verhaal.

Kijk naar de mensen
in de trein, langs de weg
achter de ramen van de huizen
Allemaal hebben ze lief.

Annelies Belemans - @elkedagzin

De Orrekiedor

In het land van de Orrekiedorren,
daar zijn ze allemaal gek.
Daar hebben ze groene snorren
en vlaggetjes in hun nek.
Daar hebben ze koperen tenen
en veren op hun hoofd.
Ze eten er kiezelstenen,
met boter en suiker gestoofd.

Als je iemand ziet flaneren
met een grote groene snor,
en een hoofd vol wuivende veren,
dan is het een Orrekiedor.

Annie M.G. Schmidt

de boom
wortelt in algoritme
de beekprik
heeft een stem
de boom
een stem
van de rivier
volg ik de loop
de elektrische deelstep
raakt uitgepraat
de loop ligt niet vast en de boom
stopt met denken

Astrid Lampe

wat zich tot nu toe had schuilgehouden
kwam alsnog aan het licht
de vogels waren opeens klaarwakker
en de wind wreef zich de slaap uit de ogen
de aarde lag open: wat onderhuids lag
liet zich niet langer tegenhouden maar richtte zich op,
kwam houterig overeind, raapte zich bijeen,
iets soepeler al, en herrees

en daar bleef het niet bij

Bart Chabot
Fragment uit '*Pasen*'

weer eens

's morgens na de hagelslag
groet ik de dingen van de dag.
ik groet de grond waarop ik sta,
de tafel en de tafella,
de lepels, vorken, messen,
de jam van rode bessen,
de kruimels naast mijn bord.
ik groet het keukenschort.
dan klim ik op de keukenkruk,
roep uit het raam: wat een geluk!
dag kat, dag merel, beer,
dag buitenlucht, dag weer!

Bart Moeyaert

kijk hier in de onwerkelijkheid van dit allemaal
schenk je me in, uit glazen bedoeld voor visite
probeer ik tijdens mijn vingers te knippen

je voelt aan zo moeiteloos
hoe je van het deeg een kleed vouwt
zo me zuchten als ik binnen loop

zo duw je en trek je en leg je mijn hoofd in jouw gebed

Benzokarim

(Ps: hou je aan de uitlijning van het gedicht)

wilt gij ook soms
uw hoofd onder uw jas steken
alsof het een vers brood is
dampend in een papierzak
onderweg een stoel vinden
met net genoeg wiebel
zitten tot iemand komt
die uw naam niet kent
u laten vallen
in onbekende draagkracht
die precies groot genoeg
is voor alles wat ge
nooit durfde zeggen
nee?
ah nee ik ook niet

Billie Vos

telegraafplant

een tropisch struikje, dansend als bezeten
de kleinste blaadjes gaan tekeer
alsof ze *dringend* wat te zeggen hebben
(houdt iemand hen gegijzeld?
moeten ze nodig plassen?
houden ze een taxi aan?)

een vreugdedans is dit, voor rappe voetjes
in het ritme van de telegraaf

Birgit Mijlemans

het stervende geluid van verwijderende voetstappen

een krabbetje verdwijnt tussen de stenen van een verdwenen pier

de droom die je daarstraks nog perfect kon navertellen

een gedicht over de regen

dat door de regen wordt

uitgewist

Bob Vanden Broeck

Fragment uit de bundel *'de richting*

is richting

omleiding'

Sdot

O dee, ik bed verkoude
Mijd deus, die zit verstoppt
Mijd keel, die heeft de kriebels
Ed de zakdoeke zijd op

Ik snotter als eed otter
Mijd bovedlip is dat
Mijd steb klinkt steeds iets rotter
zelfs een beedje zat

Ed dat terwijl ik zo graag praat
Het dadeel vad verkoude zijd
is dat diemand je verstaat

Brenda Heijnis

onophoudelijke metamorfose
van het lichaam in het talige lichaam in het ontalige,
uitgeprate liggen

stortregen

murmelt aan het raam, meteorieten slaapstofjes
dalen door de dampkring,
bedaren

Charlotte Van den Broeck
Fragment uit de bundel '*plakboel*'

WEESGEDICHT

Wees blij, wees gerust
Blijf kalm, kom hier
Wees maar niet bang
Maak veel plezier
Wees steeds jezelf
En wees gegroet
Weet wie je bent
En hou je goed
Doe steeds je best
Weet wat je doet
En denk eraan
Niets moet

Christophe Vekeman

Van hogerhand

je was van was
je was van kant
langs de buitenkant
langs de binnenkant
was je van was
je was bovenrand
langs de buitenwand
langs de binnenrand
was je van was
je was onderrand
langs elke lommerkant
langs elke lagerhand
was je van was
je was allerhand
langs elke zuidkant
je was beterhand
was je kushand van was

Daniel Billiet

15:53

de golven
likken
mijn wonden
r af
van zeer
tot zee

want tij
heelt alle
wonderen

Dempsey Hendrickx

Volgens lay-out in boek:

15:53

de golven
likken
mijn wonden
r af
van zeer
tot zee.

GAAN BLIJVEN / BLIJVEN GAAN

“verandering gaat niet
van vandaag op morgen”
klopt, daarom zijn we
eergisteren begonnen

Derek Otte

Je begon het gesprek “Sorry, maar-“,
en veranderde in een worm
en verdween in de modder.

De ander bleef achter en sprong woedend
in een onderbroek op en neer
dat je nou nooit eens normaal kon doen.

Ondertussen kroop je door de poriën
van de grond, langs weefgetouwen
van schimmels,

zag een vroegere versie van jezelf
vredig composteren

Ellen Deckwitz

In het evenwichtspunt
word ik teder geraakt.
In mij verandert iets.

Elk woord dat mijn lichaam verlaat,
draagt bij aan de ontplooiing van een nieuwe ik.

Esohe Weyden

Fragment uit de bundel '*Richtingloos navigeren*'

Weet

Je beweegt door je huis
tot je daar weg bent
en het huis, niet van jou nu
is er nog.

Je beweegt door je lichaam heen
door al die lijfjes die je had
tot je daar weg bent

en je lichaam is er nog.
Even. Altijd. Vuurstapel.
Vonken. Sterrenstof.

Je beweegt door het leven
tot je daar weg bent

en het hele leven blijft en begint.

Esther Jansma

Soms ben je echter. Licht hoofd,
bliksemlijf, arendsogen.

Vlieg! zegt de vloer en voor je
kijken kunt ben je

gevlogen.

Eva Gerlach

Dankjewel dat ik op jou mag leunen als het (even) niet meer gaat.
Ik geen speld zie in het donker en de winter me koud aanstaart.
Dat ik dan bij jou mag schuilen,
jij je armen om me heen.
Zolang dat nodig is kan huilen en dat is dan helemaal oké.

Dankjewel dat ik bij jou ook donderwolk, wisselvallige bui of donkere lucht.
En het dan helemaal niet uitmaakt,
het zonnetje schijnt vanzelf terug.

Evangelina Agape

De kunst van het leven is verder te trekken
met wat overblijft na een sloop

amper een handvol
bijna niet zichtbaar

het past in de taal
het past in een hoofd –

Fleur Bourgonje
Fragment uit *'De stronken, de stenen'*

hoe vermoeiend
het is
altijd maar
gelijk te hebben

de woorden zo te schikken
dat ze aankomen
jargon onder de pet gehouden
inzicht dat niemands pet te boven gaat

zo is de gewone man
hij zet zijn pet gewoon
recht

Geert Buelens
Fragment uit '*Ofwa*'

KLEINE STEMMEN

Sneeuw is regen
die het koud heeft,
druppels
met een jasje aan.

Is miljoenen
witte zoenen.

Is kleine stemmen
aan de ruiten:
Kom. Kom mee
naar buiten.

Gil vander Heyden

je bent lekgeslagen
tegen de rotsen aangewreven

je hoop – de dunne streep licht aan de horizon –
is smaller geworden
en feller

je kunt jezelf niet meer heel houden
je bedekt jezelf met een deken
die je zelf het bestaan in hebt gedacht

Hannah Chris Lomans

Stommers I

Aan A

Alles gaat langzaam behalve de actie.
Ik moet van mijn tijd leven
maar mijn tijd doet het niet.

Nee kun je krijgen:
een laatste gratis.
Neem het maar mee want
ik wil geen begin:

dan duurt het straks uren.
Ik heb geen a.
Ik heb geen geld voor ja.

Hannah van Binsbergen

Je bent zo
mooi
anders
dan ik,

natuurlijk
niet meer of
minder
maar

zo mooi
anders,

ik zou je
nooit

anders dan
anders willen.

Hans Andreus

oma zwartkapje

Oma Zwartkapje
klom op een trapje
en zocht op de plank naar een bot.
Een bot voor de hond.
Maar toen ze niks vond,
kreeg de hond niks. Dat was rot.

Dus klom Zwartkapje
het trapje weer af.
Ze zei: 'Da's het leven.'
De hond zei: 'Waf waf.'

Hans Kuyper

Niemandland

ik word wakker naast jou in niemandland
de zon trekt zich op aan de bomen
ik voel mij als de vuilniszak op het trottoir
die niet wordt opgehaald omdat het feestdag is

ik ben maar een lucifer
die door jou wordt aangestoken
terwijl jij als de vuurtoren brandt
opdat het schip niet strandt

Herman Leenders

Hé jij daar, in het raam.
Loop toch niet zo snel voorbij!
Heb je even tijd
voor een vriendelijk gebaar?
Graag zeg ik je hallo,
hoe gaat het met je?
Lekker weertje vandaag?
Stop toch met dat gejaag,
het mag wel even traag.
Of heb je het te druk,
moet je ergens zijn?
Ach, ik heb je toch gezien...
Of ben je mijn spiegelbeeld misschien?

Ine De Volder

Ogenschijnlijk

Ogenschijnlijk heeft het ene
niets te maken met het ander.

Ogenschijnlijk schuilt er
voordeel in een vaste baan.

Ogenschijnlijk zal er nog
een heleboel verand'ren.

Ogenschijnlijk staan de sterren
hier niet zo ver vandaan.

J.A. Deelder

Deze handen

Ik heb handen
die graag iemand zouden aaien.

Al is af en toe eens zwaaien
ook een goed begin.

Jaap Robben

Geen Dagen

Het is alsof er geen dagen zijn.

Waar gewoon door het raam kijken
En wat wegdromen nog tot de
Mogelijkheden behoort.

Het is alsof er geen jaren, maanden, weken,
dagen, uren, minuten, seconden zijn.

Waar mensen naast mensen
Leven, zich bewust van

Alle eenvoudige schoonheid die hen omringt.
Dat zou toch genoeg moeten zijn?

Het is alsof deze wereld zichzelf niet spiegelen kan.

Het is alsof er geen dagen zijn.

Jan Ducheyne

Mountainbikelyriek

Ik twijfelde en dacht
dit wordt niets
het wordt nacht
dus ik fiets

liever door
dacht ik en hard
en hoor
mijn hart

vroeg
of laat
van niets genoeg

en kwaad
wel kloppen
breken of stoppen.

Jan Lauwereyns

Viervoeter

Vertrouwde nachtwacht
aan het einde van mijn bed
op voetkussentjes

Jana Arns

Voor jou

Ik zal je goed onthouden
Als je allang voorbij zult zijn
droom ik je door
en alles wat er was en is
zal ik blijven zien
zodat jij later
als je mij herkent
meteen zult weten dat je
zo onthouden bent
als ik je heb gezien.

Johanna Kruit

Scherf

Ik was een kind en kende tegenspoed
alleen maar uit de boeken. Ik wist niet
van de hand die zich onzichtbaar – als
een scherm – boven mijn hoofd bevond

en zonder het te raken
mij behoedde

Johanna Pas

Herinnering, VHS, acht jaar oud

Brand je vingerafdrukken in mijn huid.

Laat je vlekken na.

Vergroei in de kwetsbare zones.

Ik ben het gewicht dat de tijd

aan de pasvorm van je lijf toevoegt.

Ik draag je ouderdomsvlekken, groeikwalen.

Dwaal door dit landschap van ledematen.

Nestel je in het midden van mijn massa.

Hecht je weerhaken aan de mijne.

Armen aan mijn armen.

Benen aan mijn benen.

Jonas Bruyneel

Fragment uit '*Herinnering, VHS, acht jaar oud*'

Cello

‘Als je op je cello speelt’, vroeg hij,
‘waar denk je dan aan?’

‘Ik veeg het verdriet van de wereld weg’, zei ik,
‘met strijkende bewegingen.’

Julian van Beers

GINGEN WE VOORUIT?

Gingen we vooruit?
we wisten het niet

waren we gelukkig?
we wisten het niet

was er een bedoeling?
we wisten het niet

droomden we van verre streken?
ja, we droomden van verre streken.

Kees van Domselaar

Zure melk

Als de aarde is opgebrand
hoelang duurt het dan voordat er opnieuw leven ontstaat
bossen zijn teruggegroeid

eencelligen voeten krijgen
rechtop leren staan
beschutting zoeken

misschien is er voor een lange tijd
alleen heel veel zwart
doet iemand vanaf een andere planeet
met zaklampen de sterren na

Kira Wuck

Welkom

Welkom in het nieuwe jaar
was het makkelijk te vinden?
Hang je jas op, pak een stoel
let vooral niet op de rommel
er was gisteren een feest.

Welkom in het nieuwe jaar
ik heb weinig meer te bieden
dan wat van gisteren overbleef:
een stuk brood, een glas wijn
en een gedicht om in te wonen.

Koos Meinderts

De woorden van water
het waaien de wangen de
vuurrode kousen de handen
slaan open en dicht
als een bed

Mijn moeder droeg een wit schort
waaronder twaalf kinderen

Toen ze proefde van de soep
zag ik hoe mooi ze was

Kreek Daey Ouwens

Een dyslectische stap naar een beter leven

Je leest een woord,
skipt een letter
en het klaart op
mede...ogen

niet deugen: ogen
zien hoe wij kijken
wie het langst blijft
onbe...ogen

niet wegen: ogen
mee-ogen naar bv. opgelopen
kwetsuren waarna
onver...ogen

niet het niet willen
niet het niet kunnen
enkel: ogen

Kurt De Boodt

Fragment uit de bundel *'Mal dood lam'*

Het is in helderheid en tijd
tot op het been alleen
lichtgevend, ervan dromend als de sterren
om gezien te zijn. Kijk

hier licht een poëzie

Lans Stroeve

Je bent met afstand de
liefste, verreweg de
positiefste, in de
wijde omtrek ziet men
jouw licht, maar van
dichtbij ben je gewoon
een gek gezicht

Lars van der Werf

CAPITAINE MOBYLETTE

Van zwart haar moet ik zo huilen.
Van blond krijg ik 't benauwd.
Ach, vind jij het erg als jij vannacht
je bromfietshelm ophoudt?

Lévi Weemoedt

'T IS GOED OM EVEN STIL TE STAAN,
BEWUST JE TIJD TE GEVEN
AAN AL HET KLEINE DAT PASSEERT,
ZACHT AAN JE HART BLIJFT KLEVEN,
ZODAT JE WEER BESEFFEN GAAT,

RIJKDOM DRAAIT NIET OM GELD,
MAAR WEL OM DE GELUKJES
DIE JE OP HET EINDE TELT.

#LIZISMORE

ITHAKA

Odysseus had na de oorlog nog tien jaar nodig.
Geef het tijd. Je zal thuis komen.

Lotte Dodion

DAAR GA JE

We kunnen doen alsof onze ontmoetingen
keurig verlopen, alle gebaren toevalligheden
noemen of zaden, die komen, gaan en dat
verdragen.

Dan was ik de dans en had zij de regels.

Met een slijtende belofte en haar adem nabij ga ik
het vallen bezwerend op zoek naar een sein
dat onderweg verspringt.

Maaïke de Wolf

overwinter

ik heb al lang niets gehoord
van mezelf
hij vertrok op reis
overwintert in het oog van de naald
wanneer ginder zijn licht gaat schijnen
springen hier de lampen uit
graag wil ik hem laten weten
dat ik hem wegdenk uit het geheel
dat we allebei hoogbegaafd zijn
vooral hij
denkt grote dingen klein

Marc Lonneville

Shitty Poem

Zie daar een man en een hond
die daarnet nog ploegden
door de wind
beide gehurkt in de straat

ik denk wat een geluk toch
dat alles hier slechts
om een drolletje draait
(de hond, de leiband en de hand
van de man in plastic)

want als er geen drolletje was
hoe droevig was dan dit beeld

van een man en een hond die zonet
nog moedig ploegend nu plots
zonder richting hun draai
niet meer vinden

Maud Vanhauwaert

Kunst van het vangen

Waar het kijken kiemt:

bij de visser en zijn schichtige prooi

bij het wachten dat een impressie is

van verwachten

en waar het rijpt: in de verbeelding

Max Greyson

Wensgedicht

Eten & drinken, een dak en een bed.
Een makkelijke stoel is meegenomen,
een mooie hond of lapjeskat.

Liefst ook een lievelingskleur
en een favoriete bloem.
(We hebben het allemaal vandoen.)

Maar bovenal: liefde.
Liever zien dan gezien worden.
Meer dan wat, wens ik je dat.

Max Temmerman

het gebeurde nu
toen ik die dagen daar
had doorgebracht
dat ik niet omkeek
noch bezorgd was
dat de afstand
die ik nam
me dichter bracht
bij wat ik achterliet
dat ik niet
verder keek
dan de weg
die voor me lag
dat ik vertrok
en verder reisde

Michaël Vandebril

Domino

*De ene gedachte
tikt de andere aan.*

*Ze vallen om
in mijn hoofd.*

Mireille Geus

gisteren at ik een stuk chocolade en toen kon ik niet meer stoppen
het was fantastisch ik voelde de chocolade in mijn vingertoppen
in mijn tepels in mijn oorlellen in mijn ellebogen
in mijn frontale operculum

ik dacht als dit mijn dood wordt
dan neem ik de dood erbij

Moya De Feyter

Ga

Ga

opdat we bij je terugkeer zien
uit welk hout je

Deze gevlamde paden
ze willen je gang flankeren en zien
of je hier kuit wilt schieten, welk kind
je schouders kunnen dragen

Ga

Ga ver

En kom terug

Steeds weer

Wie van vertes terug komt
die blijft van hier

Ook jij hoort hier thuis
als de bomen

het gras

Als het kind op schouders
dat je ooit was

Mustafa Kör

Laten we alle stemmen samensmelten
Begin behoedzaam als het moet
met een knik, een glim, een lach
een woord als goeiemorgen en morgen meer
Zo laat het licht zich horen
Zo wordt het warmer waar we overlappen

Myriem EL-KADDOURI

Wieg en schommel

Wees niet bang
voor het niet weten
Dool maar even
doelloos rond
Wieg je gedachten
schommel in stilte
tot het licht weer komt

Nienke Berends

Het oor hoort wat het wil.
Te veel mezelf. Wat ik hoorde
werd geruis een dier de nacht
een schreeuw alles samen.

Stuurt de zenuw een verkeerd signaal,
dan is het voor de hersenen hard werken
om de geluiden nog tot woorden te maken.

Paul Demets
Fragment uit de bundel *'De schaamsoort'*

HET BELOOFDE

Kent iemand de naam van het land

van het ochtendlicht. Van de nevel.

Lap gras, uit de grond gerukt, als een gevlekte pels
over het skelet van een eik gegooid
zodat die poten krijgt, flanken, staart, een kop

die zich telkens opnieuw naar ons toe draait.

Het land dat ons beloofd werd
uit de tijd dat landen nog beloofd werden.

Peter Verhelst

SLOTKOOR

het is niet de dood die je bevriest
het is niet de dood die je benauwt
het is dat allebei en meer
de dood is houvast in de duisternis
met borden UIT achterstevoren
goed is de dood oneindig goed
vergeleken bij dit levenloze
vallen vallen van het doek dat
valt

en de zaal is leeg en de vloer is klein
en het doek kent geen begin of eind

Ramsey Nasr

Woudgeluid

Wikkel je in maanlicht,
adem diep en wacht:
een twijg breekt

de stilte, gehaast holt
een haas de donkerte in
en vleermuizen jagen,
vinnig en zacht.

Voel je het?
Tussen de bomen
danst de nacht.

Reine De Pelseneer

KERN

in het seizoen van bevroren woorden
ontdooit een bolster, vullen

gebolde wangen zich
met warme lucht. Een mondvul

smeltijs verlaat lispelend
blozende lippen

b l a a s

gloeiend
adem waar nodig

hier en nu
ben je baken

Rhea Cecile

Tent

Een boek is net een tent
waarin je binnen
en tegelijkertijd
ook buiten bent.

Je reist door woorden,
liggend op een dun matras,
en denkt aan wat
nog nooit gebeurd
of lang geleden was.

Een boek is net een tent
waarin jij in je eentje
op vakantie bent.

Rian Visser

de zee gaat uit

als de zee uit gaat,
wil ze hip zijn.
ze kamt haar haar in een krul.
zet hier en daar een veeg wit
schuim.
ze spuit de geur van zilt
om haar lijf.
en met de toon van ruis
bruis ruis bruis ruis
in haar oor
zet ze haar dans in:
golf golf golf golf
naar voor.

Riet Wille

één voor één werden de winters
uit onze botten getrokken
al het zwart in ons lichaam
weggebrand

mijn vingers vatten vlam
jouw blote buik raakte de mijne
en haastig trokken we alles uit

er verscheen een gloed op je gezicht
een zachtheid die ik niet eerder zag
een liefde die zou blijven

Robin Block

Fragment uit '*De doden bezochten ons*'

Grafsteen voor een hond

Hier rust
het bewijs
dat ik ooit
begrepen ben.

Rodaan Al Galidi

Sonnet I

en de dauw die toen we wakker werden
op het gras lag
was zo vol van licht,
als scheuren in glas

bijna ver-
brijzeld, één aanraking
ervandaan –

je stak je hoofd uit de tent,
deed je ogen
met moeite
open, en ik vroeg me af

of je zag wat ik zag,
die scherven daar,
verspreid over de grond

Roelof ten Napel

Trap

Doe het voor mij dan. Vermoed een blauw bord
op een witte tafel, ergens in een huis in deze stad.

Veronderstel achter elke gevel een welbepaald
voorwerp, meubel. Vermoedens zijn
oefenverlangens.

Ruth Lasters

voor Leonard Nolens

op ochtenden met kogelende
dauw, gewelddadig dromen van licht

we spannen onze aderen op, denken los
uit de kale plooien van het verstand

valt het vroege uur uit onze handen
als het stoken van poëzie begint

Sasja Janssen

Doorgeknipt

in het midden van mijn buik
ligt een losgescheurd stukje ontbreken
een krater van huid, uitbarstingsmond
van geboorte, mijn moeder
ligt erin opgerold

een kat is ze. 's nachts zwerft ze
langs mijn hele lijf
laat sporen achter, een visgraat
aan mijn rechteroog, een poezenpoot
op mijn bil

Shari Van Goethem

noem mij vuur
ik verbrand je

noem mij water
ik verdrink je

noem mij wind
ik waai door je heen

noem mij grond
ik hou je vast

noem mij droom
ik blijf in je hoofd draaien

noem mij toekomst
ik blijf op je wachten

noem mij iets
geef mij een betekenis

noem mij iets

Sholeh Rezazadeh

Palimpsest

Ik kan met jou al niet meer
het blanco blad baren.
We kunnen jou niet meer
roekeloos op ons af laten komen,
er is te veel tijd om te voorspellen.

Het palimpsest van ons gezin
we hebben al zo veel van jouw verhaal
geschreven, uitgegumd, met onze
vingers over de afdruk gewreven,
aangevuld, weer uitgegumd.

Jij bent de eindeloze versies
van onze toekomst.

Siel Verhanneman

En toen begon de tocht naar huis

We liepen samen
pas voor pas
ik liep voorop en riep 'Kom op!'
wist toen nog niet
hoe ver het was

Simon van der Geest

ophalen thuisbrengen
benoemen benoemen
getuige spektakel
noemen de duivel en merries
niks zeggen het missen
zeg dat het iets is
verspreid het woord en het is zo

wat je ziet: iets wonderlijks in galop
je geeft het klauwen en het is een monster

Simone Atangana Bekono

stop!
sta heel even stil
heel even maar
en kom uit het geruis
in je hoofd in je leven
laat los
de tijd
en ga binnen
(als door een deur
of beter nog
onder een boog van armen)
ga binnen
in dit moment
voel de stoep
onder je voeten
hoor de merel en de vink
en het ritselen van de wind
leg een hand op je hart
voel
hoe het klopt

Siska Goeminne

MET VALLEN EN OPSTAAN
WORDT WEL EENS GEZEGD
MAAR SOMS MAG JE BLIJVEN LIGGEN
EN DAN HELP IK JE WEL RECHT

SMOOJ

wat ons drijft is de spanning
die het ei voelt voor het barst
de voorkennis van dieren
bij bliksem en gedonder
het geurspoor van wat was

zou het niet mooi zijn
dat wij vandaag worden gered
door niemand in het bijzonder

Sofie Verdoodt

Als je er even niet
over wil praten,
dan kom ik nu meteen
je richting uit

om je heel liefdevol
met rust te laten
en samen niets te zeggen,
honderduit.

Stijn De Paepe

Bijna geen gedicht over de stilte

Onlangs heb ik
alle woorden geteld.

Ik werd er stil van.

Het waren er exact
te weinig.

Stijn Vranken

tuinbank

de houten bank
in onze tuin
glundert breed
van poot tot poot

na een lange winter
eindelijk
weer eens iemand
op zijn schoot

Suzanne Weterings

wie liefheeft
heeft lef
het scheelt maar een letter
maar het is het puntje
op de i

Sylvie Marie

rozige maanvissen

ergens in taal is zij nog

in woorden die duurloos
en momentenbreed ronddobberen

als rozige maanvissen

haar zoeken is woorden aftasten
die haar nog niet kennen, ze omvormen

tot ze fingerspitzenvinnen krijgen
om haar bij zinnen te zwemmen

Sytse Jansma

Ons

Als ik eenzaam ben en alleen
neem je mijn armen in jouw
mouwen, sluit je je knopen
om me heen, zet ik je kraag op,
duik diep in je voering van dons,
warm je mij als geen ander
en ik verander in ons.

Ted van Lieshout

Kringetje

Ik heb
een rondje getrokken
om mezelf.
Een kringetje getekend
om mij heen,
maar mét een deurtje!
- Als je naar binnen wil
moet je kloppen,
want dit is mijn gebied.
Ik kijk
door de brievenbus.
Vind ik je aardig,
doe ik open,
anders lekker niet!

Theo Olthuis

Binnenkort komt de dag
dat de Messias zal verschijnen
met Zijn geoliede glimlach
en verwonderde handen.

De firma heeft Hem heel keurig
in bubbelpastic gewikkeld
en de doos kan door de deur.

Volg Zijn traject via de app.

Tijl Nuyts

had ik de tijd, dan
gaf ik hem weg:
uren te grabbel en
maanden voor niets

ik ruil 't liefst mijn jaren
voor seconden bij jou,

en als je zocht
naar een teken:
de tijd die je geeft is
ook de tijd die je krijgt

een ogenblik om 't te
vereeuwigen - meer
hoef ik eigenlijk niet.

Tom Dinneweth

bindmiddel

wij zetten ons naast u
als boeken op een plank

*zoals wanneer gij geen
woorden wist te vinden*

om u en uw zoekende handen
wikkelen wij een deken

*zoals toen gij schouders zocht
maar botste op een stenen rug*

samen wonen wij
tussen dezelfde muren en zien
~~alweer~~ een kans ontwaken

Tom Marien

Kijk beter maar niet om je heen.
Een kleine hond blaft wandelaars langs.
Bij het zwellen der voetgangers gaat
het hart uit het keeltje...
En kijk de wandelaars krimpen!
Ruik de geuren vervluchtigen!
Voor worstelijk mopsje is één en één twee:
'Groot ben ik niet maar ik kan wat.'

Tonnus Oosterhoff

Druk

Ik maak mij druk
da's oliedom
ik vraag mij dan
ook af 'waarom?'

alles wat geschiedt
geschiedt
of ik me er druk
om maak... of niet.

Toon Hermans

weer in de wereld

de zon verlicht ramen mensen die ik niet ken maar al zo vaak heb gezien

benen halfvermoeid en een hart vol

mijn ouders zijn thuis

papa slaapt het nieuws weg

mama met een wijntje

even lijkt de wereld niet uiteen te knallen

ik ken deze straat

Zindzi Tillot Owusu